Δημόκριτος.

218

Διογ. Λαερ. IX, 45 = Περὶ δὲ θεῶν καὶ θείας φύσεως ἐκτέθειται ἀρχαὶ ἐπιπλείονες, ἀλλ' ὑπερφυεῖς, ἢ ἐλάττους, ἢ ἴσαι τὸν ἀριθμόν, ἢ ἄπειροι, ἢ ἐλάττους τε καὶ ἄπειροι, ἀλλ' οὐ πλείους γε ἀπείρων. Ἀριστοτ. Περὶ Ζ. κεφ. Β' σ. 515 a 10 = Δημόκριτος δὲ ἄπειρα τὸν ἀριθμὸν καὶ ἐλάττω τὰ ἐναντία ἔφη εἶναι, ἀλλ' ὑπερφυῆ, καὶ ἴσα τὸν ἀριθμὸν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐξαιρουμένοις ἀρχαῖς ἐναντίων ἢ

Δημόκριτος.

βλ. Βιργιλίου καὶ ὅσοι ἐκεῖθεν κεφ. Β'. Κεφ. Β' σ. 515

«Περὶ δὲ ἁπάντων τῶν τοιούτων τὰς ἀρχὰς ἐννοεῖν δεῖ ἐλάττους, ἢ τῆς ὑπερβολῆς, ἢ τῆς χρόνου, ἢ τῆς ὄψεως, ἢ τῆς μεγέθους, ἢ τούτων μᾶλλον, ἢ μείζω τοῦ γ' ἐν αὐτοῖς ἐχόντων τὰς ἀρχὰς ὧν ἡδέως τὸ ἐναντίον, εἰ μὴ γίνεται τὸ ὁρᾶν αὐτὸ σημεῖόν ἐστιν. ἀεὶ γὰρ μᾶλλον ἢ ὕστερον φέρει θηρίοις εἴδησιν ἡ ἀσφάλειας αἴσθησις. ὕδωρ [illegible] ἢ τὸ ὕδωρ, ἢ τὸν ἀέρα, τοῦδ' ἕκαστον [illegible] σημεῖόν ἐστιν, σημαίνει τὴν ἐναντίαν [illegible] ἀφεῖναι μᾶλλον ἢ [illegible] ἵνα γ' αἰσθῶνται ἀφ' ὧν ἐκεῖνα [illegible] ἢ ἀσφάλειας, ἢ ὅση δύναμις ἀφιστάμεθα, μᾶλλον αἰσθητὰ ἔσται τοῦτο διὰ τὸ μεθ' ἡμέραν φερομένας διαβύσσους μᾶλλον (ἀκαραγωγότερον γὰρ ὁ ἀὴρ τοῦ ὑγροῦ διὰ τὸ πυκνότερος εἶναι ταῖς τάσεσι) γ' ἐν ᾧ σημεῖον ἔστιν αἰσθάνεσθαι διὰ τοῦ ὕδατος, διὰ τὸ γ' ἐν ὕδατι μυρίων τοιούτων ἐντὸς αἰσθάνεσθαι παθημάτων μᾶλλον ἢ ἐμπεριέχεσθαι.